

свободихме ся отъ единъ чловѣкъ, който постоянно гледаше да ни играе само.

Дюноа. Единъ чловѣкъ, достоенъ, струва много въ такова врѣме, и азъ да бѣхъ на вашето мѣсто, не щяхъ да го изгубя съ едно таквози легкомыслие.

Карлъ. Туй говоришъ само отъ желание да ми противорѣчешъ, защото той догдѣто бѣше тука, то ти отбѣгваше, и не тя видѣхъ никога да му станишъ приятель.

Дюноа. Наистина той бѣше чловѣкъ горделивъ, сѣрдитъ и не знаеше какъ да я върши за сполука на желанието си, но той сега узна и намѣри му врѣмето.

Карлъ. Виждамъ, че си въ едно приятно расположение. Дюшатель, посланници имамъ прочюти пѣвци отъ старий краль Рене,¹ заповѣдвамъ ти да ся угостятъ добрѣ и всякому да ся подари по единъ златенъ чясовникъ. (на Бастарда). На што ся смѣешъ?

Дюноа. Защото постоянно вадишъ изъ устата си златни чясовници.

Дюшатель. Крало! въ сѣкровищата не ся намиращищо вече!

Карлъ. Намѣри! Подобни, благородни пѣвци могатъ ли да си излѣзнатъ изъ двора ми, безъ награда. Тѣзи пѣвци ся, които правятъ да цѣвти скитара, тѣ плетатъ въ неплодородна та корона безсмъртний зеленъ вѣнецъ на живота, тѣ създаватъ отъ лежки желанія тронове, тѣ ся съ краліе тѣ равни и равно съ тѣхъ стоятъ по-високо отъ чловѣчеството.

Дюшатель. Пазихъ ся до сега, ваше величество, да ви не наскѣрбя, защото намирахъ сѣрдства, но сега развѣрза ся языкътъ ми, и ви казвамъ, че нестана вече да подарявате, защото заранъ ще видіе голѣма мѣнотия за прѣживяване. Разлѣ са виокий приливъ на богатството ви, и сега владѣе въ сѣкровищата най дълбокий отливъ. На войски тѣ не е дало заплатата още, и тѣ ся канятъ да тя о-